

לְרַחֲמֵי, וְדָא הִיא רְזָא דְאוּקְמוּנָהּ מְאֲרֵי מִתְנִיתִין
צְדִיקִים מְהַפְכִין מִדַּת תְּדִין לְמִדַּת רַחֲמִים.

וּבְהַהוּא זְמַנָּא אֲתַחֲשִׁיב בְּאֵלוּ אֲתַבְּרֵי עֲלֵמָא,
וַיִּסְדֵּר נְהוּרִין כְּדָקָא יָאוּת, הֲדָא הוּא
דְכְתִיב (בראשית א ג) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ
קָרָא לַיְלָה, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם דָּא יִשְׂרָאֵל,
דְשִׁלְטָנוּתְהוֹן יְהֵא לְזְמַנָּא דְפּוֹרְקָנָא, וְרִשְׁעֵינָא
יִשְׁתַּאֲרוֹן (נ"א אֲזִלִּי) בְּחִשׁוּבָא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב
וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה, וְאֲתַמַּר בִּימֵינָא (דף נ ע"ב) וּשְׂמַאלָא
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד (שם א ה), דְאִיהוּ עֶרֶב
דְיִצְחָק, וּבֹקֶר דְאַבְרָהָם. בְּהַהוּא זְמַנָּא מַה דְהוֹת
נִשְׁמַתָּא מְהִדְקָא בֵּין רַגְלֵין, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (רות
ג ז) וַתִּגַּל מַרְגְּלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, דְאֲתַחֲזֶרֶת לְלֵבָא,
דְאִיהִי כְּגוֹנָא דִירוּשָׁלַם, בְּהַהוּא זְמַנָּא הִלֵּב רוּאָה,

לשון הקודש

ישראל ששלטונם יהיה בזמן הנאֵלָה,
והרשעים ישארו (לכב) בחֹשֶׁךְ. וְהוּ שְׂכַתוּב
וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה, וְנֶאֱמַר בִּימֵין וּשְׂמַאל
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד, שְׁהוּא עֶרֶב
שֶׁל יִצְחָק וּבֹקֶר שֶׁל אַבְרָהָם. בְּאוֹתוֹ זְמַן,
מַה שְׁהִיתָה הַנִּשְׁמָה מְהִדְקָת בֵּין
הַרְגְּלִים, וְהוּ שְׂכַתוּב וַתִּגַּל מַרְגְּלוֹתָיו
וַתִּשְׁכַּב, שְׁחִזְרָה לְלֵב, שְׁהִיא כְּמוֹ
שִׁירוּשָׁלַם, בְּאוֹתוֹ זְמַן הִלֵּב רוּאָה. וְהוּ

שְׂכַתוּב תּוֹרַת אֱמֶת הִיִּתָּה כְּפִיהוּ.
וּבאוֹתוֹ זְמַן מִתְהַפֵּךְ הַכַּסָּא מִדִּין
לְרַחֲמִים, וְהוּ הַסּוּד שְׂבִאָרוּהוּ בְּעֲלֵי
הַמִּשְׁנָה, צְדִיקִים מְהַפְכִים מִדַּת הַדִּין
לְמִדַּת הַרַחֲמִים.
וּבְאוֹתוֹ זְמַן נְחֻשָׁב כְּאֵלוּ נְבָרָא הָעוֹלָם,
וַיִּסְדֵּר אֶת הָאוֹרוֹת כְּרְאוּי, וְהוּ שְׂכַתוּב
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא
לַיְלָה. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם, זֶה

הָדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה ל כ) וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיךְ
 וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיךְ, הַלֵּב שׁוֹמֵעַ דְּאִתְחַזַּר
 עֲבוּדָה וְכְרוּבִים לְבִי מִקְדָּשָׁא, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (במדבר
 ז פט) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוֹ מֵעַל הַכַּפָּרֶת
 מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרוּבִים, וְכָל עֲנָנִין (דאינון רומי רבתיא ורומי
 זעירא) דְּאִינוֹן מְכַסְּיִין עַל צְלוֹתֵינָן, הָדָא הוּא
 דְכָתִיב (איכה ג מד) סִכּוֹת בְּעָנָן לָךְ מֵעֲבוּר תְּפִלָּה
 מִתְעַבְרִין, וְנִהְרִין עֵינֵינוּ דְּאִינוֹן בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית
 שְׁנֵי, דְּבַהוֹן סְלָקִין צְלוֹתֵינוּ.

דְּבִזְמַנָּא דְּאִינוֹן יִשְׂרָאֵל מְלוֹכְלָכִין בְּטַנּוּפִין
 דְּשָׂאָר עַמּוּיָן, נִשְׁמַתָּא דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא
 אֲמַרְתָּ, (שיר א ו) אֵל תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, וְצְלוֹתָא
 נִפְלְתָּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב (עמוס ה ב) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף
 קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל, וְכֹד נִפְלַת שְׂכִיבַת לְעַפְרָא בֵּין
 רְגֵלֵינוּ, וְהָא אוּקְמוּהוּ (רות ג ז) וְתַגֵּל מִרְגְּלוֹתֵינוּ וְתִשְׁכַּב,

לשון הקודש

הַעֲיִנִים, שְׂהֵם בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי
 שְׂבָהֵם עוֹלוֹת הַתְּפִלוֹת.

שְׂבִיבָתֵינוּ שִׁישְׂרָאֵל מְלוֹכְלָכִים בְּטַנּוּפִים
 שֶׁל שְׂאָר הָעַמִּים, הַנִּשְׁמָה, שְׂהִיא
 שְׂכִינָה, אוֹמַרְתָּ, אֵל תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי
 שְׁחַרְחַרְתָּ, וְתִפְלָה נִפְלְתָּ. זֶהוּ שְׂכִיבָתוֹב
 נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל,
 וְכִשְׁנוּפְלַת, שׁוֹכְבַת שְׂכִינָה לְעַפְרָא בֵּין

שְׂכִיבָתוֹב וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיךְ וְהָיוּ עֵינֶיךָ
 רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיךְ. הַלֵּב שׁוֹמֵעַ, שְׁחִזְרוּ
 עֲבוּדָה וְכְרוּבִים לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, שְׂנַאֲמַר
 בָּהֶם וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוֹ מֵעַל
 הַכַּפָּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרוּבִים, וְכָל הָעֲנָנִים
 (שְׂהֵם רומי רבתי ורומי הקטנה), שְׂהֵם מְכַסִּים אֶת
 הַתְּפִלוֹת, זֶהוּ שְׂכִיבָתוֹב סִכּוֹת בְּעָנָן לָךְ
 מֵעֲבוּר תְּפִלָּה, נִשְׁעָבְרִים, וּמְאִירִים

וְאִיהִי מִצְלִי לְקוֹדֶשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא דְיוֹקִים לָהּ
מֵעַפְרָא, הָדָא הוּא דְכִתִּיב (שם ט) וּפְרִשְׁתָּ כְּנַפְךָ עַל
אֲמַתְךָ כִּי גֹאֵל אַתָּה.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא (שם ח) וַיִּתְרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת, הַהוּא
דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (שמות טו ג) יְהו"ה אִישׁ
מִלְחָמָה, מְאִי וַיִּלְפַּת כְּמָה דְּאֲתָּ אָמַר (איוב ו
יח) יִלְפָתוּ אַרְחוֹת דְּרַכָּם, בְּהֵהוּא זְמַנָּא יִיְתִי קוֹדֶשָׁא
בְּרִידָּהּ הוּא וַיִּימָא לָהּ, לִינִי הַלְיִלָה וְהִיָּה בְּבִקְרָ (רות
ג יג), לִינִי הַלְיִלָה דְּאִיהִי שְׂמַאלָא, וְהִיָּה בְּבִקְרָ דְּאִיהִי
רַחֲמֵי יְמִינָא, דְּמִתְמָן נְהִיר אֹזַר, הָדָא הוּא
דְּכִתִּיב (בראשית מד ג) הַבֶּקֶר אֹזַר, אִם יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאָל,
אִם יַעֲבִיד כְּךָ יִשְׂרָאֵל עוֹבְדִין טָבִין לְסֻלְקָא לָךְ
מִבֵּין רַגְלִין שְׁפִיר, תִּגְאָל עַל יְדֵי דְיִשְׂרָאֵל עֲלָאָה
דְּאִיהוּ בְּעֻלְךָ, טוֹב וְדָאִי, וְאִם לֹא יַעֲבִדוּן כְּךָ
עוֹבְדִין טָבִין, וְגִאָלְתִּיךָ אֲנִכִּי.

לשון הקודש

וַיֹּאמֶר לָהּ לִינִי הַלְיִלָה וְהִיָּה בְּבִקְרָ (a m) .
לִינִי הַלְיִלָה, שְׂמַאלָא. וְהִיָּה בְּבִקְרָ,
שְׂמַאלָא רַחֲמֵי, יְמִין, שְׂמַשְׁם מְאִיר אֹזַר.
זְהוּ שְׂפָתוֹב הַבֶּקֶר אֹזַר, אִם יִגְאָלְךָ טוֹב
יִגְאָל, אִם יַעֲשֶׂה כְּךָ יִשְׂרָאֵל מַעֲשִׂים
טוֹבִים לְהַעֲלוֹתְךָ מִבֵּין הַרְגְלִים - יְפָה,
תִּגְאָל עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל הַעֲלִיּוֹן שְׂמַאלָא
בְּעֻלְךָ, טוֹב וְדָאִי, וְאִם לֹא יַעֲשֶׂוּ כְךָ

הַרְגְלִים, וְהִיָּה פְרִשְׁתוֹ וְתִגַּל מְרַגְלוֹתָיו
וְתִשְׁכַּב, וְהִיא מְתַפְלְלָת לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׂמַשְׁמַשׁ מֵהַעֲפָרָה. זְהוּ שְׂפָתוֹב
וּפְרִשְׁתָּ כְּנַפְךָ עַל אֲמַתְךָ כִּי גֹאֵל אַתָּה.
בְּאֲוֹתוֹ זְמַן וַיִּתְרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת, הַהוּא
שְׂמַשְׁמַשׁ בּוּ יְהו"ה אִישׁ מִלְחָמָה. מַה זְה
וַיִּלְפַּת? כְּמוֹ שְׂמַשְׁמַשׁ יִלְפָתוּ אַרְחוֹת
דְּרַכָּם. בְּאֲוֹתוֹ זְמַן בְּאֵל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא

וְהָא אוֹקְמוּהוּ (רות ג יג) חַי יְהוּ"ה שְׂכְבִי עַד הַבֶּקֶר,
 אוֹמְרָה בְּחַ"י, דַּאִיְהוּ בְּלִיל חַ"י בְּרַכָּאן
 דְּצִלוֹתָא, שְׂכְבִי עַד הַבֶּקֶר, עַד הַהוּא נַהֲרָא,
 דְּבַהֲהוּא זְמַנָּא צִלוֹתָא תְּהֵא נַהֲרָא בְּלִפְא וּבְעֵינִין,
 וּבְגִין דְּבְחַ"י בְּרַכָּאן דְּצִלוֹתָא תְּלִיא פּוֹרְקָנָא, וּבִיה
 אֲתַנְּלִיא, דַּאִיְהוּ יְסוּד חַ"י עֲלָמִין, אֲתַמַּר בֵּיה (ד"ה ב
 ו טז) וְהָיוּ עֵינֵי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים.

וְהָיוּ עֵינֵי וְלִבִּי אֲדָבִיר עֵינִין וְלִפְא, בְּגִין דְּצָרִיד
 בַּר נֶשׁ בְּצִלוֹתִיה לְמַהְיֵי עֵינֵי לְתַתָּא לְגַבִּי
 נִשְׁמַתָּא, דַּאִיְהִי שְׂכִינְתָּא דַּאִיְהִי אֲסִירָא בְּגִלוֹתָא,
 וְלִבִּיה לְעִילָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, וְרָזָא דְמִלְחָה
 עֵינֵי תַמִּיד אֶל יְהוּ"ה כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשֶׁת
 רְגְלֵי (תהלים כה טו), וְלִבִּיה לְעִילָא לְנִטְלָא נּוֹקְמָא
 מִעֲמֻלָּק, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה סג ד) כִּי יוֹם נָקַם

לשון הקודש

מעשים טובים, ונגאלתיך אנכי.

כל הימים.

וְחַרִּי פְרָשׁוּהוּ חַי יְהוּ"ה שְׂכְבִי עַד הַבֶּקֶר,
 הַשְּׁבוּעָה בְּחַ"י, שְׂכֻלָּל שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה
 בְּרֻכּוֹת הַתְּפִלָּה, שְׂכְבִי עַד הַבֶּקֶר, עַד
 אוֹתוֹ הָאוֹר, שְׂבָאוֹתוֹ זְמַן הַתְּפִלָּה תְּהִי
 מְאִירָה בְּלֵב וּבְעֵינִים, וּמִשׁוֹם שְׂבִשְׁמוּנָה
 עֶשְׂרֵה הַבְּרֻכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה תְּלוּיָה
 הַגְּאֻלָּה, וְבוֹ מִתְּנַגְּלָה, שֶׁהוּא יְסוּד חַ"י
 הָעוֹלָמִים, נֶאֱמַר בּוֹ וְהָיוּ עֵינֵי וְלִבִּי שָׁם

וְחַיֵּי עֵינֵי וְלִבִּי, הַזְּכִיר עֵינִים וְלֵב, מִשׁוֹם
 שְׂצָרִיד אָדָם בְּתַפְלָתוֹ שִׁיְהִיו עֵינָיו לְמַטָּה
 אֶל הַנְּשָׁמָה, שֶׁהִיא שְׂכִינָה, שֶׁהִיא
 אֲסוּרָה בְּגִלוֹת, וְלִבּוֹ לְמַעְלָה בְּקוּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וְסוּד הַדְּבָר – עֵינֵי תַמִּיד אֶל
 יְהוּ"ה כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשֶׁת רְגְלֵי וְלִבּוֹ
 לְמַעְלָה לְפַל נְקָמָה מִעֲמֻלָּק. זֶהוּ שְׂפָתוֹב
 כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי, בְּלִבִּי וְדַא, בּוֹ עֲתִיד

בְּלִבִּי, בְּלִבִּי וְדָא, בִּיה עֲתִיד לְנַטְלָא נּוֹקְמָא, כְּמָה
דְּנַטִּיל בִּיה נּוֹקְמָא מִמְצָרָאֵי.

דְּאִיהִי לִבִּי שֵׁם בְּן אַרְבָּעִים וְתַרְיֵן, אֲבָגִית"ן בִּיה
אֶפִּיק לְיִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, קַרְע שְׂטָן
דְּאִיהוּ שְׂמָא תְּנִינָא דְיוֹמָא תְּנִינָא, בִּיה קַרְע יִמָּא,
וּבְהֵאֵי שְׂמָא אֶתְמַר (בראשית א ו) יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם
וְגוֹמַר, נַגְד יכ"ש נְגַד כָּל עַמּוּד אֶעֱשֶׂה
נִפְלְאוֹת (שמות לד י), בְּכָל שְׂמָא נַטִּיל נּוֹקְמָא בְּמִצְרַיִם.

וּפּוֹרְקָנָא בְּלִבָּא תְּלִיָא, דְּאֶתְמַר בִּיה הֲלֵב רוּאָה,
וּבְגִין דָּא כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי (ישעיה סג ד),
נְקָמָה בְּמֵאֵי בְּלִבִּי בִּי"ה, דְּאֶתְמַר בִּיה (תהלים קן ו) כָּל
הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל י"ה, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (שמות יז טז) כִּי יָד עַל
כַּס י"ה, וּפּוֹרְקָנָא בְּלִבָּא תְּלִיָא, דְּבִיה אֶתְמַר הֲלֵב
רוּאָה, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהוּ מְאֲרֵי מִתְּנִיתִין לְלִבִּי גְלִיתִי

לשון הקודש

בְּכָל שֵׁם נּוֹטֵל נְקָמָה בְּמִצְרַיִם.
וְהַנְּשָׁמָה בְּלֵב תְּלוּיָהּ, שְׂנַאֲמַר בּוּ הֲלֵב
רוּאָה, וּמְשׁוּם זֶה כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי, נְקָמָה
בְּמָה? בְּלִבִּי בִּי"ה, שְׂנַאֲמַר בּוּ כָּל
הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל י"ה, וְעֲלִיָּו נְאָמַר כִּי יָד עַל
כַּס י"ה, וְהַנְּשָׁמָה תְּלוּיָהּ בְּלֵב, שְׂבוּ נְאָמַר
הֲלֵב רוּאָה, וּמְשׁוּם זֶה פְּרָשׁוּהוּ בְּעֲלֵי
הַמְּשָׁנָה, לְלִבִּי גְלִיתִי וְלֹאֵיכְרִי לֹא

לְטַל נְקָמָה, כְּמוֹ שְׂנַטֵּל בּוּ נְקָמָה
מִהַמְצָרִים.
שְׂהוּא לִבִּי, שֵׁם בְּן אַרְבָּעִים וְשְׁתַּיִם,
אֲבָגִית"ן, בּוּ הוּצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִן
הַגְּלוּת. קַרְע שְׂטָן, שְׂהוּא הַשֵּׁם הַשְּׂנִי
שֶׁל הַיּוֹם הַשְּׂנִי, בּוּ קַרְע אֶת הַיָּם, וּבְשֵׁם
הַזֶּה נְאָמַר יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וְגוֹמַר.
נַגְד יכ"ש נְגַד כָּל עַמּוּד אֶעֱשֶׂה נִפְלְאוֹת,

וְלֹא־אֲבִירִי לֹא גִלִּיתִי, מֵאִי לְלִבִּי, אֶלֶּא אֲזַרִּיתָא דְּבִכְתָּב
 אֲתִקְרִיאַת לְבִי, וְאֲזַרִּיתָא דְּעַל פֶּה אֲתִקְרִיאַת פּוּמָא
 וְאִזְקֻמוּהוּ מְאִירִי מִתְּנִיתִין מְלַבָּא לְפּוּמָא לָּא גִלִּי,
 לְלִבִּי גִלִּיתִי דָּא שְׁמָא דְּע"ב שְׁמָהּ, וְאִינוּן שְׁבַעִין
 אֲנַפִּין לְאֲזַרִּיתָא, דְּתִלְיִין מִן ב'.

וְאֲזַרִּיתָא אֵית לָּהּ רִישָׁא וְגוּפָא וְלַבָּא וּפּוּמָא
 וְאֲבִירִין, כְּגוּוּנָא דְּאֵית בְּיִשְׂרָאֵל,
 דְּאִינוּן רִישֵׁין רִישֵׁי עַמָּא, וּמְנַהוּן עֵינִין הִדָּא הוּא
 דְּכְתִיב (במדבר טו כד) וְהָזָה אִם מְעִינִי הָעֵדָה, וְאֵית
 מְנַהוּן לְבָא, דְּאִינוּן לְקַבֵּל שְׁבַעִין סְנֵהֲדָרִין וּמִשָּׁה
 וְאַהֲרֹן עַל גְּבִיּוּהוּ, דְּלֹא חֲסָרִין מְעַלְמָא פּוֹתִיּוּהוּ,
 וְדָא אִיהוּ לְלִבִּי גִלִּיתִי, אֶבֶל אַחֲרָנִין דְּאִינוּן כְּשָׂאָר
 אֲבִירִין אֲתִמַּר בְּהוּן וְלֹא־אֲבִירִי לֹא גִלִּיתִי, וְכֵן
 בְּאֲזַרִּיתָא שְׁבַעִין אֲנַפִּין תִּלְיִין מִתְּרִין תּוֹרוֹת,
 אֲזַרִּיתָא דְּבִכְתָּב וְאֲזַרִּיתָא דְּבַעַל פֶּה.

לשון הקודש

ראשים, ראשי העם, ומתם עינים, זה
 שפתיב וְהָזָה אִם מְעִינִי הָעֵדָה. וְיֵשׁ מִתְּמָה
 לֵב, שְׁהֵם כְּנָגֵד שְׁבַעִים סְנֵהֲדָרִין, וּמִשָּׁה
 וְאַהֲרֹן עַל גְּבִיּוּהוּ, שְׁלֹא חֲסָרִים מְעוֹלָם
 כְּמוֹתָם, וְהוּא לְלִבִּי גִלִּיתִי, אֶבֶל אַחֲרִים
 שְׁהֵם כְּשָׂאָר אֲבִירִים, נְאֻמַּר כְּהֵם
 וְלֹא־אֲבִירִי לֹא גִלִּיתִי, וְכֵן בְּתוֹרָה שְׁבַעִים
 פְּנִים תְּלוּוּיִים מִשְׁתֵּי תּוֹרוֹת, תּוֹרָה

גִּלִּיתִי. מַה זֶה לְלִבִּי? אֶלֶּא תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב
 נִקְרְאָת לְבִי, וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה נִקְרְאָת
 פֶּה, וּפְרָשׁוּהוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, מְלַב לְפֶה
 לֹא גִלִּי, לְלִבִּי גִלִּיתִי, וְהוּא הַשֵּׁם שֶׁל ע"ב
 שְׁמוֹת, וְהֵם שְׁבַעִים פְּנִים לְתוֹרָה
 שְׁתְּלוּוּיִים מִן ב'.

וְלְתוֹרָה יֵשׁ רֹאשׁ וְגוּף וְלֵב וּפֶה
 וְאֲבִירִים, כְּמוֹ שְׁנֵי בְּיִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם

וּבְגִלוֹתָא חֶלֶק לְבָ"ם (הושע י ב), דַּאיִנוּן ע"ב צְדִיקִים
 דַּאיִנוּן כְּגִוּוֹנָא דְסַנְהֶדְרִין, וְרָזָא דְמִלְחָה
 (ישעיה ל יח) אֲשֶׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ, ל"ו בְּחֻשְׁבָּנָא סְלִיק
 תְּלַתִּין וְשִׁית, וְאִינוּן ל"ו בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וְל"ו לְכָר
 מֵאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וְדָא אִיהוּ חֶלֶק לְבָ"ם, וּמָאן חֶלֶק
 לְבָ"ם. (דף נא ע"א) שְׂאוּר וְחֻמֵּץ דַּאיִנוּן עֶרֶב רַב, וְרָזָא
 דְּמִלְתָּא וִיהִי מְבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם (בראשית א ו),
 דְּעֲלִייהוּ אֲתַמַּר (שמות יב טו) אֲךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ
 שְׂאֹר מִבֵּיתְכֶם, אֲךְ חֶלֶק, וְאוּמָאָה דִּיתְמַחוּן בִּי"ד,
 דַּאיִנוּן אַרְבַּע סָרֵי יוֹמֵי דְפִסְחָא, לְקַיִמָא בִּימֵי
 צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת (מִיכָה ז טו), (וְדָא
 שְׁבַעַה יוֹמֵי דְפִסְחָא דְגִלוֹתָא קִדְמָאָה, וְשְׁבַעַה יוֹמֵי דְפִסְחָא דְגִלוֹתָא
 בְּתֵרָאָה), הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל מה כא) חָג שִׁבְעַת יָמִים
 מִצּוֹת יֵאָכֵל.

לשון הקודש

– ויהי מבדיל בין מים למים, שעליהם
 נאמר אך ביום הראשון תשביתו שאר
 מבתיכם, אך חלק, ושבועה שימחו
 בי"ד, שהם ארבעה עשר ימי פסח, לקיים
 בימי צאתך מארץ מצרים אראנו
 נפלאות, (וזה שבעה ימי הפסח של הגלות הראשונה
 ושבועה ימי הפסח של גלות האחרונה) וזהו שכתוב חג
 שבעת ימים מצות יאכל.

שבכתב ותורה שבעל פה.
 ובגלות חלק לב"ם, שהם שבועים ושנים
 צדיקים שהם כמו סנהדרין, וסוד הדבר
 – אשרי כל חוכי לו, ל"ו בְּחֻשְׁבּוֹן עוֹלָה
 שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ, וְהֵם שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ בְּאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, וְשְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ מְחוּזֵי לְאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, וְזֶהוּ חֶלֶק לְבָ"ם. ומי חלק לב"ם?
 השאור וחמץ שהם ערב רב, וסוד הדבר

וּבְגִין דָּא אִזְר לְאַרְבַּעַה עֶשְׂר בּוּדְקִין אֶת הַחֲמִין
 לְאִזְר הַנֵּר, וְדָא אִזְר הַנֵּר דְּאִיהִי אֲוִרִייתָא
 וּפְקוּדֵיא, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (משלי ו כג) כִּי גַר מִצְוָה וְתוֹרָה
 אִזְר, גַּר בְּלִבָּא, אִזְר בְּעֵינַיִן, דְּאִיהִי אִזְר הַנֵּר,
 בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמוֹ בִּי"ה, מִתְעַבְרִין חֲשׂוּכָא וְקִדְרוּתָא
 מִנֵּיהִי, וּבְגִין דָּא כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי (ישעיה סג ד).

וְעוֹד בְּלִבִּי דָּא ל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית,
 וְעֶשְׂר אֲמִירֵן דְּאִינוּן י' מִן לְבִי, וְלִב הַאי
 אִיהִי לֵב, דְּבִיה נְהִיר הַהוּא דְּאֶתְמַר בִּיה (שמות ב ב)
 וְתֵרָא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא, וּבִיה עֶתִיד לְאֶתְגַּלְיָא
 קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא לְמוֹשֶׁה בְּאֲוִרִייתָא בְּגִלּוּתָא
 בְּתֵרָא, בְּגִזְוֵנָא דְּפּוֹרְקָנָא קְדָמָא, דְּאֶתְמַר
 בִּיה (שם ג ב) וַיֵּרָא מִלְּאֲךָ יְהוָה אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ,
 בְּקִדְמִיתָא בְּלִבַּת אֵשׁ דְּנְבוּאָה, וּבְגִלּוּתָא בְּתֵרָא
 בְּלִבַּת אֵשׁ דְּאֲוִרִייתָא.

לשון הקודש

שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, וְעֶשְׂר אֲמִירֵת שֶׁהֵן
 י' מִן לְבִי, וְהֵלֵב זֶה הוּא הֵלֵב שֶׁכּוּ מֵאִיר
 אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כּוּ וְתֵרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב
 הוּא, וְכוּ עֶתִיד לְהִתְגַּלּוֹת הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְמוֹשֶׁה בְּתוֹרָה בְּגִלּוּת הָאֲחֵרוֹנָה כְּמוֹ
 שֶׁבְּנֵאֱלָה הָרֵאשׁוֹנָה, שֶׁנֶּאֱמַר כּוּ וַיֵּרָא
 מִלְּאֲךָ יְהוָה אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ, בְּרֵאשׁוֹנָה
 בְּלִבַּת אֵשׁ שֶׁל נְבוּאָה, וּבְגִלּוּת הָאֲחֵרוֹנָה

וּמִשּׁוּם זֶה, אִזְר לְאַרְבַּעַה עֶשְׂר בּוּדְקִין
 אֶת הַחֲמִין לְאִזְר הַנֵּר, וְזֶה אִזְר הַנֵּר
 שֶׁהִיא תוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם כִּי גַר
 מִצְוָה וְתוֹרָה אִזְר, גַּר בְּלִב, וְאִזְר בְּעֵינַיִם,
 שֶׁהוּא אִזְר הַנֵּר, בְּתֵרָא וְאֶתְבֵּה בִּי"ה,
 וְעֶבְרִים הַחֲשֵׁבָה וְהַקְּדוּת מֵהֶם, וּמִשּׁוּם
 זֶה כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי.

וְעוֹד בְּלִבִּי, זֶה שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים

וְדָא ב"ת מן בְּרֵאשִׁית, דְּאִיהִי כְּלִילָא מֵעֵשֶׂר
 אַמִּירֵן וְל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, בְּת
 כְּלִילָא מֵעֵשֶׂר אַמִּירֵן אִיהִי בְּת עֵין אוֹכְמָא, דְּאֶתְמַר
 בְּה שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה, וְכִיָּה נְהִיר אֹר, הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב (משלי ו כג) וְתוֹרָה אֹר, ל"ב אֱלֹהִים בֵּיה נְהִיר
 מְצֹה, דְּאֶתְמַר בֵּיה (שם כ כז) גַּר יְהוּ"ה נְשַׁמַּת אָדָם
 וְכו': (כאן חסר והוא בתיקונים זוהר חדש).

וְגַדְפוֹי דְּשְׂכִינְתָא אֵינֹון כְּפוֹי דָם תְּחִה וְעוֹף,
 דְּמְכַסֵּי עַלְיֵיהוּ בְּרַחֲמֵימוּ, וְכַד מְכַסֵּי עַלְיֵיהוּ
 בְּרַחֲמֵימוּ דְּאֶהְבָּה, מִי טוֹפְנָא לָא שְׁלֵטָא עַלְיֵיהוּ, מִיָּם
 רַבִּים דְּמִי טוֹפְנָא לָא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה
 דְּיִשְׂרָאֵל בְּאַבוּהוֹן דְּכְשָׁמְיָא, בְּהָהוּא זְמַנָּא כְּרַסְיָא
 יְהִיא עַל אַרְבַּע חִיּוֹן, וְדָא אִיהוּ שׁוֹפֵר הוּלֵךְ רַבִּי"ע
 מְרוֹבַע, דְּרַגְ"א בְּשִׁית דְּרַגִּין, דְּאֵינֹון שֵׁשׁ מְעַלּוֹת
 לְכַסָּא (מלכים א י יט), הָא אִיהוּ מְלַכָּא עַל כְּרַסְיָא.

לשון הקודש

<p>שְׁנַאֲמַר בְּה גַר יְהוּ"ה נְשַׁמַּת אָדָם. וְכַנְפֵי הַשְּׂכִינָה הֵם כְּפוֹי דָם תְּחִה וְעוֹף, שְׂמַכְסָה עַלְיֵהֶם בְּאֶהְבָּה, וְכַשְׂמַכְסָה עַלְיֵהֶם בְּאֶהְבָּה שֶׁל אֶהְבָּה, מִי הַמְּבּוּל לֹא שׁוֹלְטִים עַלְיֵהֶם, מִיָּם רַבִּים שֶׁל מִי הַמְּבּוּל לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׂפִשְׁמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן הַכַּסָּא יְהִיה עַל אַרְבַּע חִיּוֹת, וְהוּ שׁוֹפֵר</p>	<p>בְּלַבַּת אֵשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה. וְזוֹ ב"ת מן בְּרֵאשִׁית, שְׁהִיא כְּלוּלָה מֵעֵשֶׂר אַמִּירוֹת וְשְׁלֹשִׁים וְשָׁנִים אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, הַבַּת הַכְּלוּלָה מֵעֵשֶׂר אַמִּירוֹת, הִיא בְּת עֵין שְׁחֹרָה, שְׁנַאֲמַר בְּה שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה, וְכוּ מֵאִיר אֹר. וְהוּ שְׂכַתּוֹב וְתוֹרָה אֹר, שְׁלֹשִׁים וְשָׁנִים אֱלֹהִים, בּוּ מֵאִירָה מְצֹה,</p>
---	---

בְּהֵיָא זְמַנָּא וְעֵשָׂה לִי מְטַעְמִים כַּאֲשֶׁר אֶהְבְּתִי
 (בראשית כו ד) **מִפְקוּדִין דְּעֵשָׂה דְּאַתְיָהִיבוּ**
מֵאַהֲבָה, וְלֹא מִפְקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֵׂה, דְּהוּא אַקְרִיב
לִיה מִמְנָא דְּעֵשׂו, לְקַטְרָגָא בְּהוֹן לְיִשְׂרָאֵל,
דְּבִגְיָנִיָּהוּ אֶתְמַר (מלאכי א ג) וְאֵת עֵשׂו שְׂנֵאתִי.

וְדָא אִיהוּ דְּרַגְ"א תְּרִי טַעְמִי, דְּמִסְטְרָא דְּפְקוּדִין
דְּלֹא תַעֲשֵׂה מִמְנָא דְּעֵשׂו אִיהוּ רַבִּי"ע עַל
יִשְׂרָאֵל, וְאִיהִי דְּרַגְ"א עַלִּיָּהוּ, וְאִי תִימָא דְּשְׁלֹטָא
עַל שְׂכִינְתָא דְּאִיהִי עִמָּהוֹן בְּגִלוּתָא, הָא אָמַר קְרָא
(ישעיה מב ח) אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן
וְתַהֲלִתִּי לְפִסְלִים, וְכְבוֹדִי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, לְאַחַר
לֹא אֶתֵּן אֵל אַחַר, וְתַהֲלִתִּי לְפִסְלִים דָּא שְׂכִינְתָא
תַּתָּאָה, וְבִגִּין דָּא בְּשִׂית יוֹמִין דְּשְׁלֹטָא סַם הַמּוֹת,
אֵל אַחַר, אֶתְמַר בְּשְׂכִינְתָא (יחזקאל מו א) יְהִיָּה סְגוּר

לשון הקודש

מִצְוֹת לֹא תַעֲשֵׂה, הַמְּמַנָּה שֶׁל עֵשׂו הוּא
 רַבִּי"ע עַל יִשְׂרָאֵל, וְהוּא דְּרַגְ"א עֲלֵיהֶם,
 וְאִם תֹּאמַר שֶׁהִיא שׁוֹלֶטת עַל הַשְּׂכִינָה,
 שֶׁהִיא עִמָּהֶם בְּגִלוּת, הֲרִי אָמַר הַפְּתוּב
 אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא
 אֶתֵּן וְתַהֲלִתִּי לְפִסְלִים. וְכְבוֹדִי - שְׂכִינָה
 עֲלִיּוֹנָה, לְאַחַר לֹא אֶתֵּן - אֵל אַחַר,
 וְתַהֲלִתִּי לְפִסְלִים - זוֹ שְׂכִינָה תַּתְּמוֹנָה,
 וּמִשּׁוּם זֶה בְּשִׂישָׁה יָמִים שֶׁשׁוֹלֵט סַם

הוֹלֵךְ רַבִּי"ע מְרַבֵּעַ, דְּרַגְ"א בְּשֵׁשׁ
 דְּרַגּוֹת, שֶׁהֵן שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכַפֵּא, הֲרִי הוּא
 מִלְּךָ עַל הַכַּפֵּא.

בְּאוֹתוֹ זְמַן - וְעֵשָׂה לִי מְטַעְמִים כַּאֲשֶׁר
אֶהְבְּתִי, מִמְּצוֹת עֵשָׂה שְׁנַתְּנוּ מֵאַהֲבָה,
וְלֹא מִמְּצוֹת לֹא תַעֲשֵׂה, שֶׁהוּא הַקְּרִיב לוֹ
הַמְּמַנָּה שֶׁל עֵשׂו לְקַטְרָג עַל יִשְׂרָאֵל,
שֶׁבְּשִׁבְלֵם נֹאמַר וְאֵת עֵשׂו שְׂנֵאתִי.
וְזֵהוּ דְּרַגְ"א תְּרִי טַעְמִי, שֶׁמְצַד שֶׁל

שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בְּשֶׁבֶת וּבְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים דִּלָּא
 שְׁלֹטִין מִמֶּנּוּ בִישׁוּן, אֲתָמַר בְּהוּן (נ"א בָּה) וּבִיּוֹם
 הַשֶּׁבֶת יִפְתַּח וּבִיּוֹם הַחֹדֶשׁ יִפְתַּח.

וְעוֹד רַבִּי עֲ אִיהוּ פְּגוּנָא דָּא כִּי, וְלִזְמַנִּין פְּגוּנָא
 דָּא עַ בַּת מְלֻךְ פְּנִימָה סְגִירָא פְּבִיתָא,
 וְאִיהִי סִיחָרָא קְדִישָׁא לְעוֹלָם לָא אִסְתַּכְּלַת בָּהּ
 חֲמָה בִישָׁא, גִּיהֲנָם סַם הַמּוֹת נִוְקְבָא בִישָׁא, כָּל
 שְׁבִין אֵל אַחַר, דִּהְכִי אִוְקְמוּהוּ קְדַמָּאִין, לְעוֹלָם
 לָא חֲזָא חֲמָה פְּגִימוֹתָא דְסִיחָרָא, דְּבִזְמַנָּא דְחֲמָה
 נְפִקָא (נְפִקָא) מִמְּזוֹרָתָא, סִיחָרָא חֲזָרָתָא אֲנַפְחָא מִינֵיהּ
 פְּגוּנָא דָּא עַ וּבְגִין דָּא אָמַר בְּלָעַם הַרְשָׁע לָא
 הִבִּיט אֶזְנוֹן בִּיעֵקֵב וְלֹא רָאָה עָמַל בְּיִשְׂרָאֵל (במדבר כג
 כא), עָמַל וְאֶזְנוֹן סַמָּא"ל וְנַחֲשׁ.

לשון הקודש

גִּיהֲנָם סַם הַמּוֹת, נְקִבָּה רַעָה, כָּל שְׁבִין אֵל
 אַחַר, שְׁפָךְ פְּרִשׁוּהוּ הָרָאשׁוֹנִים, לְעוֹלָם
 לָא רָאָתָה חֲמָה אֶת פְּגִימַת הַלְבָנָה,
 שְׁבִימִין שְׁחִמָּה יוֹצֵאת (יוצאת) מִמְּזוֹרָתָא,
 הַלְבָנָה מִחֲזוֹרָתָא פְּנִיָּה מִמֶּנּוּ כְּמוֹ זֶה:
 עַ, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר בְּלָעַם הַרְשָׁע לָא
 הִבִּיט אֶזְנוֹן בִּיעֵקֵב וְלֹא רָאָה עָמַל
 בְּיִשְׂרָאֵל, עָמַל וְאֶזְנוֹן סַמָּא"ל וְנַחֲשׁ.

הַמּוֹת, אֵל אַחַר, נֶאֱמַר בְּשִׁכְנֵיהּ יְהִיה
 סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בְּשֶׁבֶת וּבְרָאשֵׁי
 חֲדָשִׁים שְׁלֹא שׁוֹלְטִים הַמְּמַנִּים הָרְעִים,
 נֶאֱמַר בָּהֶם וּבִיּוֹם הַשֶּׁבֶת יִפְתַּח וּבִיּוֹם
 הַחֹדֶשׁ יִפְתַּח.

וְעוֹד רַבִּי עֲ הוּא כְּמוֹ זֶה: כִּי, וְלִפְעָמִים
 כְּמוֹ זֶה: עַ בַּת מְלֻךְ פְּנִימָה, סְגוּרָה
 פְּבִיתָהּ, וְהִיא הַלְבָנָה הַקְּדוּשָׁה לָא
 מִסְתַּכְּלַת בָּהּ הַחֲמָה הָרַעָה לְעוֹלָם,

וּבְזִמְנָא דְדַחְקִין לָהּ לְאַסְתַּכְּלָא בָּהּ, אֶתְפַּסְיָא
מִכָּל וְכָל, וְאִימְתִי בִירְחָא שְׁבִיעָאָה,
הָדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים פא ג) תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר
בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגֵנוּ, מָאִי בַכֶּסֶה בִירְחָא דְאַתְפַּסְיָא
בִּיהּ סִיְהָרָא, בְּהָהוּא זְמַנָּא דְאַתְפַּסְיָא מְנִיָּה,
אִיהִי אֲמַרְת לְיִשְׂרָאֵל דִּיתְקַנּוּן צְלוֹתִין בְּמַאכְלִין
טָבִין, מִפְּקוּדִין דְעֵשָׂה, דְצְלוֹתָא שְׁקִילָא כָּכָל
פְּקוּדִין, (דף נא ע"ב) בְּהָהוּא זְמַנָּא יִימָא קוּדְשָׁא בְּרִידִי
הוּא לְיִשְׂרָאֵל, וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים (בראשית כז
ד) בְּרַעוּתָא דְשְׁכִינְתָּא, כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי מִפְּקוּדִין
דְעֵשָׂה, וְתִקְיַנְת שְׁכִינְתָּא עִם יִשְׂרָאֵל מַאכְלִין
דְצְלוֹתִין דְאֵינוּן קַרְבָּנִין, וּבְזִמְנָא דְאִיהִי תִקְיַנְת
מְזוּנָא לְמַלְכָּא, יְהִיבַת לֹזֶן עֵיטָא לְאַתְעָרָא
בְּשׁוֹפָר, דְבִיהּ עֲתִיד קוּדְשָׁא בְּרִידִי הוּא לְאַכְנֶשָׁא
בִּיהּ לְיִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא מֵאַרְבַּע סְטָרִין, הָדָא

 לשון הקודש

המצוות. באותו זמן יאמר הקדוש ברוך
 הוא לישראל, ועשה לי מטעמים כרצון
 השכינה, כאשר אהבתי ממצוות עשה,
 ומתקינה השכינה עם ישראל מאכלים
 של תפלות, שהן קרבנות, ובזמן
 שמתקינה מזון למלך, נותנת להם עצה
 להתעורר בשופר, שבו עתיד הקדוש
 ברוך הוא לכנס בו את ישראל מן

ובזמן שדוחקים אותה להסתכל בה,
 נכסית מכל וכל, ואימתי? בחדש
 השביעי. זהו שכתוב תקעו בחדש שופר
 בכסה ליום חגנו. מה זה בכסה? בחדש
 שבו מתכסה הלכנה. באותו זמן
 שמתכסית ממנו, היא אומרת לישראל
 שיתקנו תפלות במאכלים טובים,
 ממצוות עשה, שתפלה שקולה ככל

הוא דכתיב תקע בשופר גדול לחירותינו ושא
גם לקבץ גליותינו, ואיהו תשיב דאיהו יומא
דדינא דיליה וברת (ס"א ובר"ה).

עד ההוא זמנא קודשא בריך הוא מאריך עליהו
דתיבא, ולבסוף אפסיק לון וחרוב לון
מעלמא, ודא איהו מארי"ך טרח"א סוף פסו"ק.

ועוד שופר הולך רבי"ע דרנ"א תרי טעמ"י,
בההוא זמנא דיתמחון תיבא מעלמא,
סלקא עלותא בנגונא בארבע מינן, דאינון שיר
פשוט ודא י', שיר כפול ודא י"ה, שיר משולש
ודא יה"ו, שיר מרובע ודא יהו"ה, בשמא דיהו"ה
סלקא עלותא דאיהי שכינתא, אורייתא בנגונא,
שכינתא בנגונא, ישראל סלקין מנו גלותא בנגונא,
הדא הוא דכתיב (שמות טו א) אז ישיר משה ובני
ישראל את השירה הזאת ליהו"ה.

לשון הקודש

ועוד שופר הולך רבי"ע דרנ"א תרי
טעמ"י, באותו זמן שימחו הרשעים מן
העולם, עולה תפלה בנגון בארבעה
מינים, שהם שיר פשוט, וזה י', שיר
כפול וזה י"ה, שיר משלש וזה יה"ו, שיר
מרבע וזה יהו"ה. בשם של יהו"ה עולה
התפלה שהיא השכינה, התורה בנגון,
השכינה בנגון, ישראל עולים מתוך

הגלות מארבעה צדדים. זהו שכתוב
תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם
לקבץ גליותינו, והוא חושב שהוא יום
הדין שלו וברת.
עד אותו זמן הקדוש ברוך הוא מאריך
לרשעים, ובסוף מפסיק אותם ומחריב
אותם מן העולם, וזהו מארי"ך טרח"א
סוף פסו"ק.

צְלוֹתָא דַּאיְהִי שְׂכִינְתָּא, סְלֶקְא לְגַבִּיּה דְּמִלְכָּא
 בַּעֲשָׂרָה זְכוּרֹנוֹת וּבַעֲשָׂרָה מְלֻכִּיּוֹת
 וּבַעֲשָׂרָה שׁוֹפְרוֹת, דַּאיִנּוֹן יִיִי, וְעֲשָׂרָה כְּתוּבֹת
 דְּמִלְאָכִים יִתְעָרוֹן לְגַבִּיּוֹהוּ, וְסְלֶקְא לֹון לְגַבִּי עֵשֶׂר
 סְפִירָן, וְנִגְוִינִין סְלֶקִין מְנִיּוּהוּ מְרוּבְעִים מְסֻטָּרָא
 דְּרַבִּי עַ בְּאַרְבַּע חִיּוֹן, וְאִינּוֹן חִיּוֹת קְטַנּוֹת עִם
 גְּדוּלוֹת אִינּוֹן תְּמַנְיָא, וְאִינּוֹן יֵאֱהֲדוּנְהָי, וְעַלִּיּוֹהוּ
 אֲתַמַּר (ש) אִזּוּ יִשִּׁיר מִשָּׁה, כִּד יְהֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא בְּשְׂכִינְתֵיהּ בְּחִיּוֹן תְּמַנְיָא, דַּאיִנּוֹן חִיּוֹן דַּאֲשָׂא
 עֵתִים חֲשׁוֹת עֵתִים מְמַלְלוֹת, וְכִלְהוּ מְחָאן בְּגַדְפִּיּוֹהוּ
 בְּנִגְוִינָא, וְנִגְוִינָא בְּחֹן (סְלֶקְא) בְּאַרְבַּע אַנְפִּין, לְכָל
 סְטָרָא מְרוּבְעִין, הֲדָא הוּא דְכִתְיִב (יחזקאל א' 1) וְאַרְבַּעַה
 פָּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּע פָּנִים לְאַחַת מֵהֶם, לְכָל חִיָּה
 תְּמַנְיָא אִינּוֹן בֵּין אַנְפִּין וְגַדְפִּין, לְקַבֵּל תְּמַנְיָא דִּי
 בְּחֹן שִׁבַּח מִשָּׁה א"ז.

 לשון הקודש

הַגְּלוּת בְּנִגּוּן, זְהוּ שְׂכֵתוּב אִזּוּ יִשִּׁיר מִשָּׁה
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיהוָה.
 תְּפִלָּה שְׂהִיא שְׂכִינְהָ, עוֹלָה לְמַלְכָּא
 בַּעֲשָׂרָה זְכוּרֹנוֹת וּבַעֲשָׂרָה מְלֻכִּיּוֹת
 וּבַעֲשָׂרָה שׁוֹפְרוֹת, שְׂהֵם יִי יִי, וְעֵשֶׂר
 כְּתוּבֹת שֶׁל מְלָאָכִים יִתְעָרוּרֹו אֲלֵיהֶם,
 וּמַעֲלָה אוֹתָם לְעֵשֶׂר סְפִירוֹת, וְהַנְּגוּנִים
 עוֹלִים מֵהֶם מְרַבְעִים מִצַּד שֶׁל רַבִּי עַ

בְּאַרְבַּע חִיּוֹת, וְאוֹתָן חִיּוֹת קְטַנּוֹת עִם
 גְּדוּלוֹת הֵן שְׂמוּנָה, וְהֵן יֵאֱהֲדוּנְהָי,
 וְעַלִּיהֶן נֵאמַר אִזּוּ יִשִּׁיר מִשָּׁה. בְּשִׁינְהָ
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שְׂכִינְתוֹ בְּשְׂמוּנָה
 חִיּוֹת, שְׂהֵן חִיּוֹת אֵשׁ, עֵתִים חֲשׁוֹת עֵתִים
 מְמַלְלוֹת, וְכִלְמֵם מְכּוּת בְּכַנְפֵיהֶן בְּנִגּוּן,
 וְהַנְּגוּן (עוֹלָה) בְּהֶם בְּאַרְבַּע פָּנִים, לְכָל צַד
 מְרַבְעִים. זְהוּ שְׂכֵתוּב וְאַרְבַּעַה פָּנִים

וְדוֹד בְּגִין דָּא תְּקוּן מָנָא בְּתַמְנֵיָא נִימִין, וְשַׁבַּח
 לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּתַמְנֵיָא, הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב (תהלים יב א) לְמַנְצַח עַל הַשְּׁמַיִת, וְתַמְנֵיָא
 אֲתוּן, לְכָל חַד תַּמְנֵיָא, סְלִקוּן בְּלָחוּ ע"ב,
 יֵאֵהֲדוּנָה"י תַּמְנֵיָא, וְתִלְיִין מַנְיָהוּ ס"ד תַּמְנֵיָא לְכָל
 חַד, סְלִקוּן בְּלָחוּ ע"ב, דָּא אִיהוּ רָזָא דְחַשְׁמַל.
 וְאִית נְנוּנָא דְסְלִקָא בְּעֶשֶׂר, וְדָא אִיהוּ יו"ד ה"א
 וּא"ו ה"א, וְעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר (שיר ה יד) יָדִיו גְּלִילֵי
 זָהָב, וְאִית נְנוּנָא דְסְלִיק בְּשִׁית, הָדָא הוּא דְכְתִיב
 שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, י"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים, י"ה י"ה
 י"ה אָדָם.

אַרְבַּע בְּנָפִים אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר, מְרַכְבָּה, תַּנְיָנָא
 י"ה יְהו"ה י"ה יְהו"ה י"ה יְהו"ה, לְעֵילָא
 מְבַלְּחוּ י"ה יְהו"ה חֲכַמָּה בִּינָה, בְּתַר אַהִי"ה אֲשֶׁר

לשון הקודש

ושפתים, זהו סוד של חשמל.
 והוא נגון שעולה בעשר, וזהו יו"ד ה"א
 וא"ו ה"א, ועליהם נאמר ידיו גלילי זהב,
 ויש נגון שעולה בשש, זהו שכתוב שוקיו
 עמודי שש, י"ה יהו"ה צור עולמים, י"ה
 י"ה י"ה אָדָם.

אַרְבַּע בְּנָפִים אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר, מְרַכְבָּה,
 שְׁנֵי י"ה יְהו"ה י"ה יְהו"ה י"ה יְהו"ה,
 לְמַעְלָה מִכָּל י"ה יְהו"ה חֲכַמָּה בִּינָה,
 בְּתַר אַהִי"ה אֲשֶׁר אַהִי"ה, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר

לאחת וארבע בנפים לאחת מהם, לכל
 חיה שמונה הם בין פנים לבנפים, בנגד
 השמונה שבהם שבה משה א"ו.
 ודוד בגלל זה תקן כלי בשמונה נימים,
 ושבח את הקדוש ברוך הוא בשמונה.
 זהו שכתוב למנצח על השמינית,
 ושמונה אותיות, לכל אחת שמונה,
 עולות כלן לשבעים ושנים, יאהדונה"י
 שמונה, ותלויות מהן ששים וארבע,
 שמונה לכל אחת, עולות כלן לשבעים

אהי"ה, ועלייהו אתמר (ישעיה ו ב) שרפים עומדים
 ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד, ודא
 אבגית"ן, בשתים יכסה פניו לישראל דלא
 יסתכלון בהון שנאיהון, ובשתים יכסה רגליו דלא
 אדכיר לון עובדא דעגלא, ובשתים יעופף מן
 גלותא, הדא הוא דכתיב (שמות יט ד) ואשא אתכם על
 כנפי נשרים ואבא אתכם אלי.

ואית נגונא דסלקא בתרין כגון הללויה, ואית
 נגונא דסליק באת חד כגון הללי בי, ואית
 נגונא דסליק בחמש כגון ה', והא אתמר בכנור
 דחמש נימין, אבל נגונא דסליק בשית דאינון
 אבגית"ן מן ו' איהי, ואית דסליק ליה בתלת ודא
 יה"ו, דאיהו אהי"ה, וסליק נגונא ביה בתקיעה
 שברים תרועה.

 לשון הקודש

ויש נגון שעולה בשנים כמו הללויה,
 ויש נגון שעולה באות אחת כגון הללי
 בי, ויש נגון שעולה בחמש כמו ה', והרי
 נתבאר בכנור של חמש נימים, אבל
 הנגון שעולה בשש, שהם אבגית"ן, מן
 ו' הוא. ויש שמעלה אותו בשלש, וזה
 יה"ו, שהוא אהי"ה, ועולה בו הנגון
 בתקיעה שברים תרועה.

שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים שש
 כנפים לאחד, וזה אבגית"ן, בשתים
 יכסה פניו לישראל שלא יסתכלו בהם
 שנאיהם, ובשתים יכסה רגליו, שלא
 הזכיר להם את מעשה העגל, ובשתים
 יעופף מן הגלות, והו שכתוב ואשא
 אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם
 אלי.

בְּתַקִּיעָה הוּא קָלָא אַרוּךְ בְּנִגּוּנָא, עַד דְּהוּא
 סָלִיק לִיה לְגַבֵּי יְמִינָא דְאִיהוּ חֶסֶד,
 בְּשַׁבְּרִים הוּא סָלִיק קָלָא דְנִגּוּנָא לְגַבֵּי גְבוּרָה, דְתַמָּן
 י"ה בְּיְמִינָא וּשְׂמָאלָא, וְהוּא נְחִית מִנִּיה בְּחִדּוּה
 חֲכֻמָּתָא וְעוֹתָרָא, כְּמָה דְאִוְקְמוּהוּ הַרוּצָה לְהַחֲפִים
 יְדָרִים, לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין, בְּתַרוּעָה הוּא סָלִיק קָלָא
 דְנִגּוּנָא לְגַבֵּי עַמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, וְהוּא נְחִית מִנִּיה
 מִלְכָּא לְגַבֵּי ^(דף נב ע"א) כְּלָה דְאִיהִי קוֹל דְמָמָה דְקָה,
 בְּתַהוּא זְמָנָא יִתְעָרוּן כָּל מִינֵי נִגּוּנָא, הֲדָא הוּא
 דְכְתִיב ^(תהלים קנ א) הִלְלוּהוּ בְתַקֵּעַ שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ
 בְנִבְל וּכְנֹר, הִלְלוּהוּ בְתוֹף וּמַחֹל, הִלְלוּהוּ בְמִינִים
 וְעוּגָב, הִלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע, הִלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי
 תַרוּעָה.

שׁוֹפָר אִיהִי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, תַקֵּעַ דִּילָהּ
 שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, דְאִתְמַר בָּהּ ^{(בראשית לב}

לשון הקודש

מִמְנו הַמְלִיךְ לַכְּלָה, שְׁהִיא קוֹל דְמָמָה
 דְקָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְעוֹרֵר כָּל מִינֵי נִגּוּן,
 זְהוּ שְׂפָתוֹב הִלְלוּהוּ בְתַקֵּעַ שׁוֹפָר,
 הִלְלוּהוּ בְנִבְל וּכְנֹר, הִלְלוּהוּ בְתוֹף
 וּמַחֹל, הִלְלוּהוּ בְמִינִים וְעוּגָב, הִלְלוּהוּ
 בְצִלְצְלֵי שָׁמַע, הִלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי תַרוּעָה.
 שׁוֹפָר הִיא שְׂכִינְתָה עֲלִיוֹנָה, תַקֵּעַ שְׁלָה
 שְׂכִינְתָה תַחְתּוֹנָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ וּתַקֵּעַ כַּף

בְּתַקִּיעָה הוּא קוֹל אַרוּךְ בְּנִגּוּן, עַד שְׁהִיָּה
 מַעֲלָה אוֹתוֹ אֵת הַיְמִין שְׁהוּא חֶסֶד,
 בְּשַׁבְּרִים הוּא מַעֲלָה קוֹל הַנִּגּוּן אֶל
 הַגְּבוּרָה, שְׁשֵׁם י"ה בְּיְמִין וּשְׂמָאל, וְהִיָּה
 יוֹרֵד מִמְנו עִם שְׂמֻחָה חֲכֻמָּה וְעֵשֶׂר, כְּמוֹ
 שְׂבָאֲרוּהוּ, הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים,
 לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין. בְּתַרוּעָה הִיָּה עוֹלָה קוֹל
 הַנִּגּוּן אֶל הַעַמּוּד הָאִמְצָעִי, וְהִיָּה יוֹרֵד

כ"ו) וַתִּקַּע בָּהּ יַרְדְּ יַעֲקֹב בְּגִלּוֹתָא, בְּהֵיחֵא זְמַנָּא
 סְלָקָא מִן גִּלּוֹתָא בְּשׁוּפְרָ גְדוּל, וְאַתְקַרִּיאת תִּקַּע
 בְּשׁוּפְרָ גְדוּל לְחֵרוֹתְנֵנוּ.

בְּנִבְ"ל, בְּ"ן ל"ב, בְּהֵיחֵא זְמַנָּא בְּ"ן יַעוּל לְהִיכְלִיָּה
 דְּאִיהוּ ל"ב, וְאַתְמַר בִּיהַ (משלי טו טו) וְטוֹב
 לֵב מְשֻׁתָּה תָמִיד, וּמַה דְּאַתְמַר בְּקַדְמִיתָא (בראשית ו'
 ו) וַיִּתְעַצֵּב אֵל לִבּוֹ בְּגִין חַיְבֵיָּא, מִיַּד דְּאַתְאֲכִידוּ
 אֶתְקַיִּים בִּיהַ וּבְאֲבָד רְשָׁעִים רַגְהַ (משלי יא י'), בְּנֹר, כ"ו
 נ"ר, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ יְהו"ה, דְּאַתְמַר בִּיהַ
 (תהלים כז א) יְהו"ה אֹרִי וַיִּשְׁעֵי, נְהִיר בְּנִר דְּאִיהִי
 שְׂכִינְתָּא, מְצוּה דִּילִיָּה, וְחַדִּי בַּהּ.

צְלָצְלִי שְׁמַע חֶסֶד גְּבוּרָה, צְלָצְלִי תְרוּעָה נְצַח
 וְהוֹד, וּבְכֻלְהוּ כָּל הַנְּשֻׁמָּה תְּהַלֵּל י"ה,
 דְּאִיהוּ חֲכָמָה וּבִינָה, דִּי בְּהוֹן יְהֵא פּוֹרְקָנָא ל"ו וְל"ה

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

בְּנֹר, כ"ו נ"ר, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא
 יְהו"ה, שְׁנַאֲמַר בּוּ יְהו"ה אֹרִי וַיִּשְׁעֵי,
 מֵאִיר בְּנִר שְׁהוּא הַשְּׂכִינָה, הַמְצוּה שְׁלוּ,
 וַיִּשְׁמַח בַּהּ.

צְלָצְלִי שְׁמַע - חֶסֶד גְּבוּרָה, צְלָצְלִי
 תְרוּעָה - נְצַח וְהוֹד, וּבְכָלֶם - כָּל
 הַנְּשֻׁמָּה תְּהַלֵּל י"ה, שְׁהוּא חֲכָמָה וּבִינָה,
 שְׂפָהֶם תְּהִיָּה גְּאֻלָּה ל"ו וְל"ה, שְׁהֶם בְּ

יַרְדְּ יַעֲקֹב, בְּגִלּוֹת. בְּאוֹתוֹ זְמַן עוֹלָה מִן
 הַגִּלּוֹת בְּשׁוּפְרָ גְדוּל, וּנְקַרְאֵת תִּקַּע
 בְּשׁוּפְרָ גְדוּל לְחֵרוֹתְנֵנוּ.

בְּנִבְ"ל, בְּ"ן ל"ב. בְּאוֹתוֹ זְמַן בְּ"ן יַבְנֶם
 לְהִיכְלוֹ, שְׁהוּא ל"ב, וְנַאֲמַר בּוּ וְטוֹב לֵב
 מְשֻׁתָּה תָמִיד, וּמַה שְׁנַאֲמַר בְּרֵאשׁוּנָה
 וַיִּתְעַצֵּב אֵל לִבּוֹ בְּשִׁבִיל הַרְשָׁעִים, מִיַּד
 שְׁנַאֲכִידוּ הַתְּקִיִּים בּוּ וּבְאֲבָד רְשָׁעִים רַגְהַ.

דאינון בן ובת, ובהון יתמחון עמלקים מעלמא,
ודא איהו סוף פסוק.

דבר אחר ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי
(בראשית כז ד) מפקודין דעשה, ולא כאשר
שנאתי מפקודין דלא תעשה, פקודין דלא תעשה
תליין מדהילוי דיראה, ואינון לרחקא השטן
מנייהו, דלא יתקריב לגבי פרסיא דאיהו לבא,
לתבעא דינין על אברין קדישין דאינון ישראל,
ולבא שכינתא בינייהו.

השטן איהו סמא"ל, שלטנותא דיליה בכבד,
דעליה אתמר (בראשית לו א) עשו הוא אדום,
ערקין דכבדא תיילין ומשריין דיליה, וכבד נטיל
פל לכלוכין וחובין דערקין, הדא הוא דכתיב (ויקרא
טז כב) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ

לשון הקודש

ובת, ובהם ימחו העמלקים מן העולם,
וזהו סוף פסוק.

דבר אחר ועשה לי מטעמים כאשר
אהבתי, ממצוות עשה, ולא כאשר
שנאתי ממצוות לא תעשה. מצוות של
לא תעשה תלויות מפרד של יראה, והם
להרחיק השטן מהם שלא יתקרב לכפא,
שהוא הלב, לבקש דינים על האיברים

הקדושים שהם ישראל, והלב שכינה
ביניהם.

השטן הוא סמא"ל, שלטונו בכבד,
שעליו נאמר עשו הוא אדום. עורקי
הכבד, התילות והמחנות שלו, והכבד
נטיל פל הלכלוכים והחטאים של
העורקים. וזה שכתוב ונשא השעיר עליו
את כל עונותם אל ארץ גזרה, עונות תם,

גִּזְרָה, עֲזוֹת תָּם, דִּהְיֹוֹא אִישׁ תָּם, אֶל אֶרֶץ גִּזְרָה,
אֶתֶר דְּגִזְרַת עִירִין.

מָרָה חֲרָבָא דִּילִיָּה, עֲלָה אֶתְמַר (בראשית כז מ) וְעַל
חֲרָבָא תַחֲיָה, וּמָנָא לָן דְּמָרָה אִיְהִי חֲרָבָא
דְּמִלְאָךְ הַמְּוֹת, דְּכִתִּיב (משלי ה ד) וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה
כַּלְעֲנָה חֲדָה כְּחָרֵב פִּיּוֹת, אִיְהִי חַיִּים לְכַבֵּד, וְסַם
הַמְּוֹת לְלִבָּא, מָרָה אִיְהִי גִיְהֵנָם, וְאִית לָהּ תִּרְי
פִּיּוֹת דְּאֶמְרִין הֵב הֵב, הֲדָא הוּא דְּכִתִּיב (שם ל
טו) לְעִלּוּקָה שְׁתֵּי בָנוֹת הֵב הֵב, שְׁתֵּי בָנוֹת דְּאֶמְרִין
הֵב חַיִּיבִין לְגִיְהֵנָם.

שְׁבַעֲיִן עֲרָקוֹן אֵינוֹן כְּכַבְּדָא, לְקַבֵּל שְׁבַעֲיִן מְמַנֵּן,
כְּבֵד וְיִוְתַרְת ע"ב, יוֹתֶרֶת דִּילִיָּה אִיְהִי
נַחֲשׁ אִשְׁת זְנוּנִים, בְּגִין דְּשִׁיּוּרִין דִּילִיָּה (נ"א דִּילָה)
נִטְלָא טַחּוּל דְּאִיְהוּ חֲשָׁד, וְעֲלָה אֶתְמַר (בראשית א ד)
וְלַחֲשָׁד קָרָא לִילָה, דְּשַׁלְטָנוּתָהּ בְּגִלּוּתָא דְּאִיְהוּ

לשון הקודש

הב, זהו שכתוב לעלוקה שתי בנות הב
הב, שתי בנות שאומרות הב רשעים
לגיהנם.

שבעים עורקים הם ככבד, כנגד
שבעים ממנים, כבד ויותרת ע"ב, יותרת
שלו היא נחש אשת זנונים, משום שאת
השיוורים שלו (שלה) נטל הטחול שהוא
חשד, ועליה נאמר ולחשד קרא לילה,

של אותו איש תם, אל ארץ גזרה, מקום
גזרת המלאכים.

המרה חרבו, עליה נאמר ועל חרבך
תחיה, ומנין לנו שמרה היא חרבו של
מלאך המוות? שכתוב ואחרייתה מרה
כלענה חדה כחרב פיות, היא חיים
לכבד, וסם המוות ללב. המרה היא
גיהנם, ויש לה שתי פיות שאומרים הב

לִילָה, וּבְגָלוֹתָא שְׁעָתָא קַיִמָּא לִיהּ, דְּאִיהִי לִילֵי"ת
אִימָא דְּעֶרְב רַב, וְאִיהִי שְׁחוֹק הַכְּסִיל (ס"א הַטְּחוּל),
וּבְגִינָה אֲתָמַר (איוב ז ט) כִּלְה עָנָן וַיִּלְדּוּ בֵּן יוֹרֵד שְׂאוּל
לֹא יַעֲלֶה.

וְדָא אִיהוּ צְדִיק מִמְּנוּ בּוֹלַע, דְּרָשָׁע וְדָאי דְּאִיהוּ
כְּסִיל, עָלִיָּה אֲתָמַר (חבוק א יג) לָמָּה תִּבְיִט
בּוֹגְדִים תַּחְרִישׁ בְּבַלַּע רָשָׁע צְדִיק מִמְּנוּ, וְאוּקְמוּהוּ
מֵאֲרֵי מִתְּנִיתִין, צְדִיק מִמְּנוּ בּוֹלַע אֲבָל צְדִיק
גָּמֹר אִינוּ בּוֹלַע, וּבְגִינָה אֲתָמַר (ש"א ב ו) מוֹרִיד
שְׂאוּל וַיַּעַל, וַיִּי לְנִשְׁמָתָא כַּד בָּלַע לָהּ טְחוּל, וַיִּי
לְיִשְׂרָאֵל כַּד אֲתַבְּלְעוּ בְּעֶרְב רַב, דְּעַלִּיָּהוּ
אֲתָמַר (בראשית מא כא) וְלֹא נוֹדַע כִּי בָּאוּ אֶל קַרְבְּנָה,
וּמְרִיאֵיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר בְּתַחֲלָה.

בְּזִמְנָא דְּגָלוֹתָא כָּל מִמְּנָן דְּאוּמִין דְּעַלְמָא וְעֶרְב
רַב, אֲתָמַר בְּהוֹן (איכה א ה) הִיוּ צָרִיָּה לְרֹאשׁ

לשון הקודש

וּפְרָשׁוּהוּ בְּעַלֵי הַמְּשֻׁנָה, צְדִיק מִמְּנוּ
בּוֹלַע, אֲבָל צְדִיק גָּמֹר אִינוּ בּוֹלַע,
וּבְגָלוֹתָא נְאָמַר מוֹרִיד שְׂאוּל וַיַּעַל. אוּי
לְנִשְׁמָה כְּשִׁבּוֹלַע אוֹתָהּ הַטְּחוּל, אוּי
לְיִשְׂרָאֵל כְּשִׁנְבְּלְעוּ בְּעֶרְב רַב, שְׁעַלִּיהֶם
נְאָמַר וְלֹא נוֹדַע כִּי בָּאוּ אֶל קַרְבְּנָה
וּמְרִיאֵיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר בְּתַחֲלָה.

שְׁשִׁלְטוֹנָה בְּגָלוֹת שְׁהוּא הַלִּילָה, וּבְגָלוֹת
עוֹמְדָת לּוּ הַשְּׁעָה, שְׁהִיא לִילֵי"ת, אִמָּם
שֶׁל עֶרְב רַב, וְהִיא שְׁחוֹק הַכְּסִיל (הַטְּחוּל),
וּבְגָלוֹתָא נְאָמַר כִּלְה עָנָן וַיִּלְדּוּ בֵּן יוֹרֵד
שְׂאוּל לֹא יַעֲלֶה.
וְזָהוּ צְדִיק מִמְּנוּ בּוֹלַע, שְׁרָשָׁע וְדָאי
שְׁהוּא כְּסִיל, עָלִיו נְאָמַר לָמָּה תִּבְיִט
בּוֹגְדִים תַּחְרִישׁ בְּבַלַּע רָשָׁע צְדִיק מִמְּנוּ,

בְּזִמְנָן הַגָּלוֹת, כָּל הַמְּמָנִים שֶׁל אַמּוֹת

אוֹיְבֵיהָ שָׁלוֹ, צָרִיחַ וְדַאי אֵינּוֹן עֵרֵב רַב, עַל־יְהוּ
 אֶתְמַר ^(ישעיה א כג) שָׁרִיף סוֹרְרִים וְחֲבָרֵי גִנְבִים כָּלוּ,
 אוֹהֵב שַׁחַד וְגוֹמֵר, אוֹיְבֵיהָ שָׁלוֹ אֵלִין עֲשׂוּ
 וַיִּשְׁמַעְאֵל וְשִׁבְעִין מִמֶּנּוּ, דַּאינּוֹן כָּלְחוּ בְּשִׁלּוֹחַ
 בְּעוֹתָרָא, וַיִּשְׂרָאֵל בְּדוֹחֲקָא בְּעֵנִיּוֹתָא, וּבְגִין דָּא וַוִי
 לְעֵלְמָא כַּד אֶתְבְּלְעוּ בְּעַרְבוּכְיָא בִישָׂא, וּמָאן גָּרַם
 דְּאֶתְבְּלְעוּ בְּמַעֲיָהוּ וְלֹא נוֹדַע פִּי כָּאוּ אֵל קַרְפְּנָה,
 בְּגִין דְּעוֹבְדֵיהוֹן בִּישִׁין בִּידֵיהוֹן, הָדָא הוּא דְכִתְיָב
 (תהלים קו לה) וַיִּתְעַרְבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מֵעֲשִׂיהֶם, כְּגוֹזְנָא
 דָּא נִשְׁמַתָּא אִיהִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כַּד ^(דף נב ע"ב) אִיהִי
 שְׁלִימָא כְּכַקּוּדִין דְּעֵשָׂה, אֶתְמַר בְּהָ ^(שיר ד ז) כְּלָף
 יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ, בְּהֵהוּא זְמַנָּא שְׂרִיא שֵׁם
 יְהו"ה עָלָה, וְאֶתְמַר בְּהָ ^(דברים כח י) וַיֵּרְאוּ כָּל עַמֵּי
 הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהו"ה נִקְרָא עָלֶיךָ וַיֵּרְאוּ מִמֶּךָ, וּמִמֶּנּוּ

לשון הקודש

קרפנה? משום שמעשיהם הרעים
 בידיהם, זהו שכתוב ויתערבו בגוים
 וילמדו מעשיהם, כמו בן הנשמה, היא
 כנסת ישראל, כשהיא שלמה במצוות
 עשה, נאמר בה כלף יפה רעיתי ומום
 אין בך. באותו זמן שורה שם יהו"ה
 עליה, ונאמר בה ויראו כל עמי הארץ כי
 שם יהו"ה נקרא עליך ויראו ממך,
 והממנים של הכבוד והעורקים שלו

העולם וערב רב, נאמר בהם היו צריח
 לראש אויביה שלו, צריח ודאי הם ערב
 רב, עליהם נאמר שריף סוררים וחברי
 גנבים, כלו אוהב שחד וגומר. אויביה
 שלו, אלו עשו וישמעאל ושבעים
 הממנים, שהם כלם בשלוחה ובעשרה,
 וישראל בדתק בעניות, ומשום זה אוי
 לעולם כשנבלעו בערבוב רע, ומי גרם
 שנבלעו במעיהם ולא נודע פי כאו אל

דְּכָבֵד וְעָרְקִין דִּילִיָּהּ וּמְמַנָּן דְּטַחֹל וְעַרְבוּבֵיָא בִישָׂא
דִּילִיָּהּ, מִתְּכַפְּיִין תַּחֹת לְפָא דְתַמָּן נִשְׁמַתָּא.

וְאִם נִשְׁמַתָּא אִיהִי מִתְּטַנְפָּא (ס"א פְּגִימָא) בְּחֹבִין,
אוּ גַרְע מִינָהּ אֶפִּילוּ פְקוּדָא חֲדָא מֵאֵינוּן
פְּקוּדִין, כְּמָה דְאֻקְמוּהָ מְאִרִי מִתְּנִיתִין עֵבִירָה
מְכַבָּה מְצוּה, כַּהֲהוּא אֲתֵר (נ"א אֲבֵר) דִּישְׂרִיָּא עֵבִירָה
וְאִסְתַּלַּק מְצוּה מִינָהּ, הֲהוּא אֲבֵר אִיהוּ פְּגוּם, וְאִיהוּ
מוּם דְנִשְׁמַתָּא, כְּגֵינִיָּה לָא שְׂרִיָּא קוּדְשָׂא כְּרִיד הוּא
עַל נִשְׁמַתָּא, חֲדָא הוּא דְכַתִּיב (ויקרא כא יח) כָּל אֲשֶׁר
בּוּ מוּם לֹא יִקְרַב, נִשְׁמַתָּא דְאִית בָּהּ מוּם כְּחַד
מִרְמ"ח פְּקוּדִין דִּילָהּ לָא אֲתַקְרִיבֵת כְּגֵינִיָּה לְגַבִּי
קוּדְשָׂא כְּרִיד הוּא.

אֲבָל נִשְׁמַתָּא מִפְּטָרָא דְשְׂכִינְתָּא לִית בָּהּ מוּם,
חֲדָא הוּא דְכַתִּיב (שיר ד ז) כָּלֶךְ יָפָה רַעֲיָתִי
וּמוּם אֵין בָּהּ, אִם יַצֵּר הָרַע בְּעֵי לְקַרְבָּא לְהֲהוּא

לשון הקודש

הַנְּשֻׁמָּה, בְּגִלְלוּ לֹא שׁוֹרָה הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ
הוּא עַל הַנְּשֻׁמָּה. זְהוּ שְׂפַתּוֹב כָּל אֲשֶׁר בּוּ
מוּם לֹא יִקְרַב, נִשְׁמָה שְׂיִשׁ בָּהּ מוּם
בְּאֶחָד מִרְמ"ח מְצוּוֹת שְׁלָהּ, לֹא נִקְרַבֵת
בְּגִלְלוּ אֵל הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא.
אֲבָל הַנְּשֻׁמָּה מַצֵּד הַשְׂכִּינָה אֵין בָּהּ מוּם.
זְהוּ שְׂפַתּוֹב כָּלֶךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוּם אֵין
בָּהּ. אִם יַצֵּר הָרַע רוּצָה לְקַרְבֵּי לְאוֹתוֹ

וְהַמְּמַנָּם שֶׁל הַטַּחֹל וְהַעַרְבוּב הָרַע שְׁלוֹ,
נִכְנָעִים תַּחַת הַלֵּב שְׂשֻׁם הַנְּשֻׁמָּה.
וְאִם הַנְּשֻׁמָּה מְטַנְפַת (פְּגוּמָה) בְּחַטָּאִים אוּ
חֶסֶר מִמִּנָּהּ אֶפִּילוּ מְצוּה אַחַת מֵאוֹתָן
מְצוּוֹת, כְּמוֹ שְׂבַעֲרוּהָ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה
עֵבִירָה מְכַבָּה מְצוּה, בְּאוֹתוֹ מְקוּם (איבר)
שְׁשׁוּרָה עֵבִירָה וְהִסְתַּלַּקָה מְצוּה מְמַנָּן,
אוֹתוֹ אֵיבֵר הוּא פְּגוּם, וְהוּא מוּם

אֶתֶר, בֵּינוֹן דְּשִׁכְנֵינְתָּא שְׂרִיא תַּמָּן דְּאִיהִי נִשְׁמָתָא,
 אֶתְמַר בָּהּ (במדבר א נא) וְחֵדֵר הַקָּרֵב יוֹמֵת, בְּגִין דְּעֵלָה
 אֶתְמַר (ישעיה מב ח) אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר
 לֹא אֶתֵּן, דְּהִינְנוּ אֵל אַחַר אֵל זֵר, דְּנִשְׁמָתָא אִיהִי
 יְקָרִיָּה, וְאִיהִי תוֹשְׁבַתְתִּיָּה, דְּבָהּ מְשִׁבַח פִּר נִשְׁ
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֲלוֹתָא בְּכָל יוֹמָא בְּכַמְּה
 תוֹשְׁבָתָן וְהוֹדָאן, וּבְגִין דָּא אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי
 וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן וּתְהִלְתִּי לְפָסִילִים, אֲלִין
 שְׁבַעֲיִן מְמַנָּן, דְּלֹא יְהִיב לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְשׁוֹ
 לְשִׁלְטָאָה עֲלָה, דְּאִינוּן עֲרֻקִין דְּכָבֵד דְּאִיהוּ אֵל
 אַחַר, טָחול נְחָשׁ יוֹתֵרֵת הַכָּבֵד אֶשֶׁת זְנוּנִים, פֶּתֵר
 דְּעֵבִידֵת זִיּוּפָא (נ"א נאופא) עִם אֱלֹהִים אַחֲרִים,
 וּפְלִיגַת דְּמָא דִּילָהּ דְּאִיהִי תַמְצִית דִּילָהּ לְכָל
 עֲרֻקִין, שִׁיּוּרָא קְרִיבַת לְגַבִּי טָחול דְּאִיהוּ בְּעֵלָה
 בְּסִיל, דְּלֹא נָטִיל טָחול אֶלָּא תַמְצִית (נ"א שְׁמָרִים)

 לשון הקודש

יהו"ה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן
 ותהלתי לפסילים, אלה שבעים הממנים
 שלא נתן להם הקדוש ברוך הוא רשות
 לשלט עליה, שהם עורקי הכבוד שהוא
 אל אחר, טחול - נחש, יותרת הכבוד -
 אשת זנונים, אחר שעשתה זיוף (נאוף) עם
 אלהים אחרים, וחלקה את הדם שלה,
 שהוא התמצית שלה, לכל העורקים,

מקום, בין ששכינה שורה שם, שהיא
 הנשמה, נאמר בה וְחֵדֵר הַקָּרֵב יוֹמֵת,
 משום שעליה נאמר אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי
 וכבודי לאחר לא אתן, דהינו אל אחר
 אל זר, שהנשמה היא כבודו והיא
 תושבתו, שבה משבח האדם את
 הקדוש ברוך הוא בתפלה בכל יום
 בכמה תשבחות והודאות, ומשום זה אני

בדמא, ולא יהיב ליה מדמא אחרא, ובגין דא
אתקריאת יותרת הכבד, בגין דלא יהיב ליה אלא
שיורין, וכבד איהו קטרוגא דריאה, דסליק לגפי
לבא נורא מניה, ואי לאו דנשיב ביה פנפי ריאה,
הוה אוקיד ללבא (והוה אוקיד כל גופא נורא דלבא), הדרא
דכנתא לזיתן, לקבל חלב טמא, ועליה אתמר
אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק, אבל עקרב
פוסק, שרף איהו מרה קטרוגא דריאה, בגין דמרה
איהי שריפת כל גופא.

בגין דא תקיעה שברים ותרועה אינון תבירו
דלהון, ועלייהו אתמר (תהלים פט טז) אשרי
העם יודעי תרועה יהו"ה באור פניך יהלכון, מאי
פניך אליו תקיעה שברים ותרועה, דאינון תקיעה
חורו דאנפין, שברים סומקו דאנפין, תרועה

לשון הקודש

הכנתא לזיתן, כנגד חלב טמא, ועליו
נאמר אפילו נחש כרוך על עקבו לא
יפסיק, אבל עקרב פוסק, שרף הוא
מרה, הקטרוג של הראה, משום שמרה
היא שרפת כל הגוף.

בגלל זה תקיעה שברים תרועה הם
השבר שלהם, ועליהם נאמר אשרי העם
יודעי תרועה יהו"ה באור פניך יהלכון.
מה זה פניך? אלו תקיעה שברים

מקריבה את השיור למחול שהוא בעלה
הכסיל, שהמחול אינו נוטל אלא את
תמצית (שמרים) הדם, ולא נותן לו מדם
אחר, ומשום זה נקראת יותרת הכבד,
משום שלא נותנת לו אלא שיורין,
והכבד הוא קטרוג של הראה, שעולה
ללב אש מפגוג, ואם לא שנושבים בו
כפפי ראה, היה שורף את הלב (והיה שורף
את כל הגוף, האש של הלב). הדקים שסביב

יְרוּקָא דְאַנְפִּין, וּבָהּ נִפְקִין יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא,
בְּזִמְנָא דְמַתְּהַפְּכִין אַנְפִּין דְיִשְׂרָאֵל לְיְרוּקָא
כְּאַתְתָּא עוּבְרָא.

וּבְאַלְיִן תְּלַת גְּזוּזִין נִהְרָא שְׂרָגָא דְאִיהִי גֵר יְהו"ה
נִשְׁמַת אָדָם (משלי כ כז), מֵאִי אָדָם יו"ד ה"א
וּא"ו ה"א, תְּלַת גְּזוּזִין דְשְׂרָגָא, וּתְלַת גְּזוּזִין אֲלִין
אִינוּן לְבוּשִׁין לְתַלְתִּית אַבְהֹן, דְאִינוּן תְּנוּר סוּמְק
יְרוּק, גְּזוּן אוּכְמָא אִיהִי קְדְרוּתָא דְלֶהוּן, וְעֵלָה
אַתְמַר (ישעיה נ ג) אֲלִבִּישׁ שָׁמַיִם קְדְרוּת, וּבְהוּן
מַתְּלַבְּשִׁין הו"ה, תְּכַלַּת לְבוּשָׂא דְאֵת י' דְאִיהוּ
תְּכַלִּית דְכֻלָּא, גֵר אִיהוּ י', שְׁלֵהוּבָא דְסְלִיק מִנִּיָּה
ו', וְנִעְנֻעָא דִילִיָּה חָכָא וְחָכָא דָא ה"ה.

וּלְסַטְרָא אַחְרָא אִית גֵר חֲשׂוּכָא דְגִיְהֵנָם, וְאִית
לִיָּה תְּלַת גְּזוּזִין, גְּזוּן סוּמְק דָּא כְּבַד,

לשון הקודש

לְשֵׁלֶשֶׁת הָאֲבוֹת, שְׁהֵם לְבָן אָדָם וְיִרְק.
גְּזוּן שְׁחֹר הוּא הַקְּדְרוּת שְׁלָהֵם, וְעֵלִיָּה
נֹאמַר אֲלִבִּישׁ שָׁמַיִם קְדְרוּת, וּבְהֵם
מַתְּלַבְּשִׁים הו"ה. הַתְּכַלַּת, הַלְּבוּשׁ שֶׁל
אוֹת י' שֶׁהוּא תְּכַלִּית הַכֹּל, גֵר הוּא י',
הַשְּׁלֵהֶבֶת שֶׁעוֹלָה מִמֶּנּוּ ו', וְהַנִּעְנֻעַ שֶׁלוֹ
כְּאֵן וְכֵאֵן זֶה ה"ה.

וְלַצַּד הָאֲחֵר יֵשׁ גֵר חֲשׂוּךְ שֶׁל גִּיְהֵנָם,
וְיֵשׁ לוֹ שְׁלֵשָׁה גְּזוּזִים, גְּזוּן אָדָם זֶה כְּבַד,

וּתְרוּעָה, שְׁאוֹתָם תְּקִיעָה - לְבָן הַפְּנִים,
שְׁבָרִים - אָדָם הַפְּנִים, וּתְרוּעָה - יְרֻקַת
הַפְּנִים, וּבָהּ יוֹצֵאִים יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת
בְּזִמְן שְׁמַתְּהַפְּכִים פְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְיִרְק
כְּאִשָּׁה מְעַבְרַת.

וּבְשֵׁלֶשֶׁת הַגְּזוּזִים הִלְלוּ מֵאִיר הַגֵּר,
שֶׁהוּא גֵר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם. מַה זֶה
אָדָם? יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, שְׁלֵשֶׁת עֲבָעֵי
הַגֵּר, וּשְׁלֵשֶׁת הַגְּזוּזִים הִלְלוּ הֵם לְבוּשִׁים